

ЗУСТРІЧ

— Маню, не лізь на шафу! Маню, не дряпай диван!
Маню, не гойдайся на фіранці! Маню, не лізь на стіл!

— Ох, як мені це набридло, — бідкалася чорна кішка Маня. — Кажуть, люди недолюблюють чорних котів. Проте мої господарі іншої думки. Коли вони мандрували екзотичними країнами, то дізналися, що чорні коти приносять удачу. Ця ідея їх неабияк надихнула. Повернувшись в Україну, господарі відразу підбрали з вулиці першу-ліпшу чорну кішку. Ось так я знайшла свій дім. Але вони не врахували, що кішка — то не людина! У неї унікальні погляди на життя. Я загартована вправна кішка, і якщо не вдосконалюватиму навичок полювання, то просто обернуся на килимок! А ще я люблю добре поїсти — і що частіше, то краще! Піду прогуляюся. Мої господарі саме прочинили вікно, тож можу вилізти на дерево, — Маня хутко вистрибнула на гілку й далі буркотіла собі під ніс: — Учора принесла додому такого справного пацюка, а господарі як зарепетували — і викинули його на смітник. Жодної поваги до чужої праці! Я дві години в засідці сиділа. А потім скаржаться, що я не така чорна кішка, як вони уявляли. Мовляв,

від мене самі проблеми. Дивні ці люди... О! Голуб! Зараз я його вполюю...

Раптом чийсь вереск наполохав птаху і вона полетіла геть. Мані стало цікаво, хто ж це загорлав. Щоб краще роздивитися, кішка стрибнула на інше дерево.

— Ого, скільки поросят зібралось в сусідському дворі!

Тварини про щось сперечалися, але слів годі було розібрати. Маня підкралася ближче.

Тим часом поросята вишикувалися в ряд, а статний півень усівся на тин поруч із ними. Гучно прокукуривав і махнув якимось ганчір'ям. Поросята вмить помчали вперед. Тільки один кабанчик залишався на місці.

— Агов, малий, що тут у вас відбувається? — поцікавилася кішка, проте порося не зреагувало на неї. — Малий, ти мене чуєш?!

Маня нахилила голову, але не втрималася на гілці — і злетіла прямісінько на порося, загородивши кігті йому в спину. З несподіванки воно заверещало й дременуло навтьоки. Кішка боялася звалитися на такій швидкості, тож міцно трималася за спину. Кабанчик вихором обігнав гурт поросят і перший примчав на місце старту. Але так захопився бігом, що замість одного кола здолав аж два — ще й із Манею на спині.

— Нарешті цей скажений зупинився, — Маня поволі злізла з поросяти, похитуючись із боку в бік. Як уявила себе: шерсть розкуйовджена, хвіст стирчить, а очі немов ті ліхтарі світяться з переляку. — Добре, що мене інші коти не бачать. Ой, лишенько, що це було?

— Вітаємо! — почулося звідусіль. — Ви з Кабанею виграли поросятчі перегони! Ви його тренерка?

— Я? Тренерка? Ви що таке вигадали? Я вільна кішка, а не наймана працівниця! — Маня гордовито виструнчилась і різко замахала хвостом.

До них підійшов півень.

— Добрий день! Я Георгій, суддя тутешніх змагань. Ви з Кабанею перемогли в поросятчих перегонах. Вітаю вас!